

מ"ת (ירושלים) 21014-10-24 - מדינת ישראל נ' מחמד טנינה (עציר)

מ"ת (ירושלים) 21014-10-24 - מדינת ישראל ע"י נ' מחמד טנינה ע"י ואח'שלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 21014-10-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד גליה פרץ

נגד

1. מחמד טנינה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד מונעם תאבת

2. טעמה אלאוסטה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד אכרם חליחל

בית משפט השלום בירושלים

[03.11.2024]

כבוד השופטת ענת גרינבאום-שמעון

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק

סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

ב"כ המשיבים חולקים על קיומן של ראיות לכאורה - ובשאלה זו עוסקת ההחלטה דנן.

כתב האישום

נגד המשיבים הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1)

לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק

הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, החזקת כלי פריצה לרכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413 לחוק, ניסיון זיוף סימני זיהוי

של רכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413ט בצירוף סעיפים 25 ו-29(א) לחוק, ניסיון פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בצוותא

חדא לפי סעיף 413 לחוק בצירוף סעיפים 25 ו-29(א) לחוק וניסיון גניבת רכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413 בצירוף

סעיפים 25 ו-29(א) לחוק.

על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום, המשיבים הם תושבי אזור יהודה, שומרון וחבל עזה (להלן: "האזור")

ואינם מחזיקים באישור שהייה או תעסוקה כדין.

עובר למועדים המתוארים בכתב האישום, קשרו המשיבים קשר עם נדים מצרי (להלן: "מצרי") ואחרים שזהותם אינה

ידועה, שתכליתו גניבת כלי רכב מתחומי ירושלים והעברתם לתחומי האזור.

במסגרת הקשר הצטיידו חברי הכנופייה ברכב מסוג פיאט פונטו לבן ל.ז. 13-671-57 (להלן: "הרכב המוביל"). עוד במסגרת הקשר תיאמו ביניהם את הפרטים וחילקו חברי הכנופייה תפקידים. על פי עובדות האישום, ביום 13.9.24 בשעה 00:00 חנה הרי אוחיון (להלן: "אוחיון") את רכבו שברולט מאליו ל.ז. 535-75-72 (להלן: "השברולט") ברחוב דור פינת אל מוטלה בירושלים. זמן מה לאחר מכן, נסעו המשיבים ואחד מחברי הכנופייה ברכב המוביל על כביש 1 לכיוון מנהרת הראל כשברשותם מפתח מותאם לרכב השברולט, טאבלט, מחשב רכב קטן ושני מפתחות רכב נוספים ובכוונתם לגנוב את השברולט. עת הגיעו למנהרת הראל הבחינו בחסימה משטרתית ועצרו את הרכב המוביל. אז הורה כח שיטור על מעצר המשיבים ויתר חברי הכנופייה. המשיבים סירבו לפתוח את דלת הרכב המוביל עד שכח השיטור נאלץ לשבור את חלון הרכב ולהוציא את המשיבים תוך שימוש בכח סביר. בהמשך, איתר כוח שיטור איתר את רכב השברולט, פתח אותו והתניע אותו באמצעות המפתח המותאם וכן נמצאו בתוכו כלי פריצה ולוחית זיהוי מזוייפת אשר בכוונת המשיבים וחברי הכנופייה היה להחליפה בלוחית זיהוי מקורית של השברולט. טיעוני הצדדים בתמצית, טוענת המבקשת כי מדובר בפרשייה רחבת היקף כאשר כתב האישום דן הוא התיק העיקרי. התשתית הראייתית המבססת את עבירת הקשר נסמכת על האזנות סתר אשר בוצעו במשך מספר חודשים במסגרתן שיחות מפלילות. השילוב של אותן שיחות עם איכונים ומחקרי תקשורת מלמד על המיקום שלהם וקושר אותם לתוכן האזנות הסתר. המשיבים הגיעו בשעות הלילה לשכונת בית צפאפא ונצפו כאשר הם יוצאים מרכב השברולט. המעורב חאלד הגיע לאסוף אותם בפיאט לבנה, אסף אותם והם נסעו מבית צפאפא לכביש 1, אז התבצע המעצר. בחיפוש בפיאט התגלה מפתח מותאם לרכב השברולט, שני מחשבים נישאים, מחשב כף יד שמיועד לפריצות כלי רכב ושני מפתחות. המשיבים אישרו בתשאול בשטח כי הגיעו מבית צפאפא. בחיפוש שהתבצע בבית צפאפא אותר רכב השברולט והשוטרים התניעו אותו באמצעות אותו מפתח. בשברולט התגלו כלי פריצה נוספים ולוחית זיהוי מכאן למדים על הכוונה שהיתה למשיבים להחליף את לוחית הזיהוי. המשיבים מכחישים בחקירותיהם ולא מספקים כל הסבר מניח את הדעת. ביחס לטענה כי חאלד שוחרר ללא כל תנאי, הבהירה המבקשת כי המודעות שלו למעשי חברי הכנופייה אינה ברורה וכי הכוונה היא להגיש נגדו כתב אישום. המבקשת אף הפנתה למזכרו של פקד דרעי מיום 30.10.24 בעניין זה והציגה פתקית לעיני בית משפט בלבד.

ב"כ המשיב 2 טען כי מאשר קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירת השב"ח אך חולק על קיומן של ראיות ביחס לכל יתר העבירות. אין שום ראיה המלמדת כי שני המשיבים קשרו קשר והעובדה שלא יוחסו לו להם אירועים אחרים מלמדת על כך. אין להם כל קשר לרכב יונדאי איוניק או לעניין הזיוף. נהג הרכב בו נעצרו המשיבים הודה בחקירתו כי הסיע ברכבו 3 תושבי שטחים תמורת כסף, יש לו עבר פלילי וברכבו נתפסו כלי פריצה שהוסתרו מתחת לספסל האחורי ולמרות זאת הוא שוחרר בערבות עצמית. אין כל בסיס להבחנה בינו לבין המשיבים. אשר לרכב השברולט, הוא כלל לא שייך לאוחיון אלא בבעלות מיראל יזבק. מחומר החקירה עולה כי הרכב עבר ידיים בשטחים ולמעשה כלל לא ברור מי הכניס אותו לבית צפאפא. לא ברור איך קושרים את המשיבים לנסיון הפריצה לרכב. על כלי פריצה שנתפסו מתחת לספסל האחורי לא נמצאו כל ממצאי ט"א או דנ"א. ישנם דו"חות שוטרים שעוקבים אחרי הכנופייה שמתניידת במאליבו ואם כך איך מייחסים להם את המפתח המשוכפל. ב"כ המשיב 2 הוסיף כי מעריך שחסרים חומרי חקירה בתיק ובניהם דו"חות עיקוב. אין ראיות לניסיון פריצה לרכב המאליבו או לזיוף של לוחית הזיהוי. במהלך טיעוני המשיב 2 הבהירה המבקשת כי בכתב האישום המקורי נפלו מספר טעויות והצהירה כי יוגש כתב אישום מתוקן - בין היתר כי לא מיוחס למשיבים כי נסעו ברכב יונדאי איוניק אלא פיאט פונטו וכי הרכב המוביל אינו "הרכב המוביל המזויף" אלא אך "הרכב המוביל".

ב"כ המשיב 1 טען כי הוא מצטרף לדברי ב"כ המשיב 2 והבהיר כי מסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך ביחס לעבירת השב"ח. הציוד שהיה ברכב לא שייך לו. נהג הרכב - חאלד - שוחרר. מכלי הפריצה נלקחו מעתקים ולא נמצא כל ממצא פורנזי, על אף שהמשיבים נעצרו ללא כפפות או עם דבר אחר שיכול להסתיר את ידיהם. ככל שהמבקשת נסמכת על ראיות ממערכת "עין הנץ" אין לקבל ממצאים אלו נוכח פגמים במערכת. רכב השברולט היה אמור להימכר לחלקי חילוף ומשכך לא סביר שיגנבו אותו. המבקשת הבהירה בטיעוניה כי המשיבים נצפו במסלולם הן על ידי הבילוש והן על ידי העיקוב אך דו"חות אלה לא ימסרו למשיבים נוכח קיומה של בקשה להוצאת תעודת חיסיון. ניתוח ראיות לכאורה

כידוע, לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בית המשפט בוחן האם חומר הראיות הגולמי שלפניו מקים תשתית ראייתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996); בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל (פסקה 15, 3/6/2018).

בהקשר זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא בוחן את חומר החקירה "על פניו" ואת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בו (ראו הלכת זאדה בעמ' 145; בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 22, 21/9/2020); בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 5/5/2009); בש"פ 2971/21 אל זיאדנה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 29/6/2021); בש"פ 640/20 קטן נ' מדינת ישראל (פסקה 7, 4/2/2020); בש"פ 6837/13 חרבוש נ' מדינת ישראל (פסקה 6, 28/10/2013); בש"פ 7376/20 אברהים חמאד נ' מדינת ישראל (פסקה 5, 6/11/2020); בש"פ 7494/18 זוהר ששון נ' מדינת ישראל (11/11/2018)).

מן הכלל אל הפרט.
כתב האישום אינו מגלה את כל העבירות

סעיף 85 (4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי כתב האישום יכול את "תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם". עיון בכתב האישום המתוקן מעלה כי אין בו כל תיאור עובדתי של ניסיון פריצה לרכב השברולט בכוונה לגנוב או של ניסיון גניבת רכב השברולט.

בכתב האישום אף לא פורט כיוון נסיעתם של המשיבים אלא נטען בדיון בפניו בלבד כי נסעו לכיוון היציאה מירושלים. די באמור, על מנת לקבוע כי כתב האישום כלל אינו מגלה עבירות של ניסיון פריצה לרכב וניסיון גניבת רכב. אך גם היה בכתב האישום תיאור עובדתי של העבירות האמורות, סבורני כי לא הונחה בפני תשתית ראיתית המבססת אותן, כפי שיפורט להלן.

במסגרת הדיון, טענה המבקשת המשיבים נצפו כאשר הם יוצאים מרכב השברולט (ראה פרוטוקול הדיון מיום 30.10.24, עמ' 11, ש' 31) - אך כל ראייה לא הוצגה בעניין, אין בחומרי החקירה שהועברו לעיוני כל דו"ח, מסמך או ראייה אחרת המבססים טיעון זה.

המבקשת הצהירה כי המשיבים נצפים הן על ידי הבילוש והן על ידי העיקוב אך "חברי לא יקבל דוחות לאחר שהוגשה בקשה להארכת מועד להוצאת מועד החיסיון אשר אושרה" (פרוטוקול הדיון מיום 29.10.24, עמ' 7, ש' 24). ברי כי בהעדר ראייה בעניין לא ניתן לטעון טענות אלו.

עוד טענה המבקשת כי המשיבים "מבינים שעלו עליהם ומבצעים יציאה מירושלים ונתפסים במנהרת הראל" (פרוטוקול הדיון מיום 29.10.24, עמ' 7, ש' 26).

אמנם קיימת אינדיקציה מסוימת לטענה זו במזכר המכונה "מזכר ראשוני פריקת הטלפון של החשוד טעמה אלאוסטה" של רס"מ שמואל אסייג- מדובר בתמצית של חומרים שנפרקו מהטלפון הסלולרי של המשיב 2 ובין היתר נמצאו עליו תמונות של כלי רכב והתכתבות מיום 13.9.24 בינו ובין איש קשר המכונה "אבו צמרה", כאשר בשעה 05:30 - נשלחה ההודעה "יש משטרה ורחפן", עוד התכתבויות ובשעה 05:32 "סמוך על אלוהים ותיזהר (תהיה ערני)" ובשעה 05:37 - "הזמנתי רכב שני".

עם זאת, החומר שנפרק מהטלפון הסלולרי האמור לא מצוי בתיק אלא מדובר במזכר בלבד, ההתכתבות היא מול אחר שאינו מי מהמשיבים וממילא אין באמור בהתכתבויות אלו כדי לבסס ראיות למעשי המשיבים בבית צפאפא. בשים לב לאמור, לא היה מקום לייחס למשיבים עבירות של ניסיון פריצה לרכב בכוונה לגנוב וניסיון גניבת רכב. ניתוח הראיות ביחס ליתר העבירות

מניתוח חומר הראיות עולה תמונה לפיה בבוקר יום ה-13.9.24 אכן שהו המשיבים בשכונת בית צפאפא, בירושלים. הדבר עולה מגרסתו של מצרי לפיה נכנס לישראל שלא כחוק על מנת לעבוד, הגיע לבית צפאפא ושם ישן, למחרת, התקשר לאדם בשם ח'אלד (להלן: "ח'אלד") וביקש שיחזיר אותו בתשלום הביתה. לטענת מצרי הוא פגש במשיב 1, שעבד אצל מישהו אחר לא יודע אם בבית צפאפא והציע לחזור איתו הביתה, המשיב 1 אמר כי הוא מעוניין וכך גם המשיב 2 שעמו רוצה לחזור. ח'אלד אסף את מצרי והמשיב 1 ואז אספו את המשיב 2 מתחנת אוטובוס בבית צפאפא (ראה חקירה מיום 13.9.24, עמ' 5-6).

גרסת מצרי מתחזקת גם בגרסאות המשיבים עצמם אשר מאשרים כי נכנסו לישראל שלא כחוק למטרות עבודה באתר בנייה ועלו לרכב הפיאט (ראה חקירת המשיב 1 מיום 13.9.24, עמ' 6, ש' 31 וחקירת המשיב 2 מיום 13.9.24, עמ' 5, ש' 27) והמשיב 1 אף מאשר כי הגיע לבית צפאפא לאתר בניה וישן שם וכי מצרי התקשר לנהג פיאט שיבוא לקחת אותו (ראה חקירת המשיב 1 מיום 16.9.24).

אף המעורב ח'אלד מאשר בגרסתו כי הגיע לאסוף את המשיבים ואת מצרי, ממיקום שנשלח אליו בוויז, לא יודע את שם המקום, וזאת לאחר שהתקשרו אליו וביקשו הסעה בתשלום, ברכבו מסוג פיאט פונטו לבן (ראה חקירת ח'אלד מיום 13.9.24, עמ' 5 ש' 30).

לאמור מתווספים תוצרי פלט איכונים של המשיב 1 - ולפיו ביום 13.9.24 אוכן במלון הנגיד רחוב שץ בירושלים ובהתאם מזכר רס"מ סלמון מיום 21.9.24 - המשיב 2 אוכן ביום 13.9.24 במעלה אדומים, גילה ושלומציון המלכה. נוכח האמור, ניתן לקבוע כי ביום 13.9.24 בשעות הבוקר נמצאים המשיבים בשכונת בית צפאפא, בירושלים. יש בכך, להקים תשתית ראיתית לעבירת כניסה לישראל שלא כחוק לגבי שני המשיבים, עבירה אשר ממילא אינה במחלוקת.

מיקום השברולט בבית צפאפא

מניתוח חומר הראיות עולים שני דברים. האחד, כי במועד האמור, קרי ביום 13.9.24, מצוי רכב השברולט שפרטיו בכתב האישום בשכונת בית צפאפא בירושלים. השני, כי בניגוד לאמור סעיף 1 לכתב האישום הרי שבמועדים המיוחסים לכתב האישום, אוחיון אינו בעל הרכב ולא היה זה שחנה את כלי הרכב בבית צפאפא.

על פי גרסת אוחיון מיום 18.9.24 הוא קנה את רכב השברולט מאליבו מבחור ערבי מנצרת עילית, שילם לו ₪ 7,000 ולקח את הרכב. לא נעשתה העברת בעלות ולאחר 7 חודשים התקלקל המנוע. אז השאיר את הרכב לבחור ערבי מהר גילה לפירוק, כאשר הרכב היה גמור. לדבריו "מאותו היום אין לי שום קשר לרכב" (עמ' 2, ש' 5).
חאלד יזבק מאשר בחקירתו מיום 17.9.24 כי מכר את הרכב לאוחיון תמורת ₪ 7,000 וכי לא עשו העברת בעלות אלא זכרון דברים.
מהודעתו של סעד חניחון, מזכרו של רס"ב בכר מיום 19.9.24 ומזכרו של פלאח מיום 18.9.24 עולה כי אכן רכב השברולט "החליף ידיים" בשטחים.
הנה כי כן, מחומר הראיות נראה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הרכב כבר אינו בשימוש של אוחיון - ומעולם לא היה רשום על שמו - וכי הועבר מאדם אחד לאחר, כטענת ב"כ המשיבים, ואף נקנה לצורך פירוק. כאשר לא ברור מהאמור כיצד הגיע רכב השברולט לבית צפאפא.
עם זאת, העובדה היא כי ביום 13.9.24 בסמוך לשעה 09:30 נמצא רכב השברולט, הלכה למעשה, ברחוב בדור פינת אל מוטלה (ראה מזכרו של השוטר אסולין מיום 13.9.24).
הימצאות המשיבים ברכב פיאת פונטו אין מחלוקת כי המשיבים, מצרי וח'אלד נעצרו ברכב פיאת פונטו לבן במנהרת "הראל" ביום 13.9.24 בין השעות 06:00-09:30.
ממצאי החיפוש ברכב הפונטו בהתאם למזכרו של השוטר חנניה מיום 13.9.24 בחיפוש ברכב הפיאת פונטו נתפסו מחשב טאבלט בגודל כף יד, מפתח של רכב שברולט, 2 שלטים של רכב, מחשב רכב קטן.
על פי מזכר השוטר פחימה מיום 13.9.24, במהלך סריקת רכב הפיאת מצא מתחת למושב האחורי זוג מפתחות ועל פי מזכר של השוטר בן חמו מיום 13.9.24, בפיאת פונטו זיהה על המושב האחורי מפתח שחור עם כסוף. בהקשר זה, יש לציין כי המשיבים מכחישים כל קשר לממצאים וטוענים כי לא עלו לרכב הפיאת עם תיקים. מנגד, ח'אלד טוען בחקירתו כי לשלושת הנוסעים ברכב היו תיקים.
ממזכרו של השוטר אסולין מיום 13.9.24, עולה כי הוא ביצע סריקה באזור בית צפאפא ואיתר ברחוב בדור פינת אל מוטלה רכב שברולט לבן בעל ל.ז. 44-010-72. השוטר אסולין פתח באמצעות המפתח שנתפס בפיאת את דלת השברולט ואף הצליח להתניעו באמצעות המפתח.

העובדה כי ברשות המשיבים (כמו גם יושבי הרכב הנוספים) נתפס שלט רכב השברולט, אשר נבדק ונמצא כי פותח ומניע את רכב השברולט, מהווה תשתית ראייתית מספקת לצורך עבירת החזקת כלי פריצה לרכב. ממצאי החיפוש ברכב השברולט

ממזכרו של השוטר אסולין מיום 13.9.24, עולה כי במסגרת החיפוש בשברולט נמצאו כלי פריצה בשקית שחורה בתא הכפפות, שלט של רכב ושתי לוחיות רישוי עליהן המספר 53-575-72 מתחת לשטיח בין המושב האחורי לתא המטען. בתיק קיימת חוו"ד מומחה מכשירי פריצה של רב נגד ארז הורוביץ, ביחס לכלים שנתפסו ולפיה יכולים לשמש ככלי פריצה וגניבת כלי רכב.

זה המקום לציין כי בסעיף 5 לכתב האישום נטען כי בתוך רכב השברולט נמצאה לוחית רישוי מזוייפת שמספרה 44-010-72 וכי בכוונת המשיבים וחברי הכנופייה להחליפה בלוחית הזיהוי המקורית של רכב השברולט. עם זאת, האמור אינו מתיישב עם מזכרו של השוטר אסולין ולפיו על גבי הרכב הותקנה זה מכבר ל.ז. שמספרה 44-010-72 ואילו בתוך הרכב נמצאו לוחיות הזיהוי המקוריות של הרכב, שמספרן 53-575-72 מוסלקות תחת השטיח בין המושב האחורי לתא המטען.

הנטען בכתב האישום אף לא מתיישב עם האמור בחוו"ד מומחה לגילוי זיופי כלי רכב של רס"מ אושרי סולימני. ראשית, בחוות הדעת נקבע כי מספר השלדה של רכב השברולט כפי שנבדק תואם את מספר הרישוי 53-575-72. הבדיקה בוצעה ביום 16.9.24 ולאחר שנגרר הרכב מבית צפאפא לחניון ייעודי.

עוד עולה מחוות הדעת, הן על פי הכתוב בה והן על פי התמונות שצולמו על ידי חוקר הזירה, כי על רכב השברולט היו מותקנות זה מכבר 2 לוחיות זיהוי שמספרן 44-010-72. לוחיות אלו, הקדמית והאחורית צולמו ולגביהן נכתב כי "תמונה שחוקר זירה ויטלי קורלוב צילם טרם פירק את הלוחיות מהרכב והניח אותם על מושב אחורי" (עמ' 15 לחוות הדעת) וכן נכתב לגביהן כי "לוחיות רישוי אשר אותרו על מושב אחורי, לאחר שחוקר זירה ויטלי קורלוב פירק את הלוחיות מהרכב" וכן "צילום הלוחיות שאותרו במושב אחורי ברכב" (עמ' 13 לחוות הדעת").

הוזה אומר כי, בעת שהגיעו אל רכב השברולט כבר היו מותקנות עליו לוחיות זיהוי מזוייפות ולפיכך האמור בסעיף 5 לכתב האישום, לפיו בכוונת המשיבים היה להחליף את לוחיות הזיהוי, אינו נכון.

זאת ועוד, גרסת אוחיון בעניין לוחית הזיהוי מעלה סימני שאלה נוספים כאשר בחקירתו טען כי היה זה הוא שפירק את לוחית הזיהוי האחורית של הרכב, חתך אותה לחתיכות והשליכה לפח וכי לרכב לא היתה לוחית זיהוי שניה כיוון שזו נפלה (חקירת אוחיון מיום 18.9.24, עמ' 2, ש' 5).

אין בחומרי החקירה כל ראיה המלמדת כי המשיבים היו אלו שהתקינו את ל.ז המזוייפת על גבי הרכב או ניסו לזייף לוחית זיהוי והדברים אמורים ביתר שאת בשים לב לגרסתו של אוחיון בעניין.

אף ביחס לכלי הפריצה שנתפסו בשברולט, אין כל ראיה כי המשיבים היו אלו שהניחו אותם ברכב או כי המשיבים קשורים אליהם בדרך כלשהי ולפיכך אני קובעת כי אין ראיות לכאורה ביחס לעבירה של ניסיון זיוף סימני זיהוי של רכב, בצוותא חדא או להחזקת כלי פריצה ביחס לכלים שנתפסו בשברולט.

קשירת קשר לעשות פשע
בעניין זה הפנתה המבקשת לשיחות הרלוונטיות בהאזנות הסתר, אשר בוצעו משך חודשים, כך טענה, לחברי הכנופייה.

השיחות שהועברו לעיוני נערכו בין ח'אלד למצרי ומהן עולה כי מצרי מבקש איסוף מבית צפאפא (שיחות מיום 13.9.24 בין השעות 05:46 לשעה 07:02).

עוד הועברה לעיוני אסופת שיחות מיום 21.8.24 בין אדם המכונה "צדאם" למצרי, אשר יש בהן אמירות מפלילות לעניין גניבת כלי רכב אך לא ברור מה הקשר של המשיבים לשיחות האמורות.

ישנן 2 שיחות, אף הן מיום 21.8.24, שיחות 1166 ו-2532 אשר יש בהן להחשיד את המשיבים במעורבות בגניבת כלי רכב במועד האמור, אך לא ללמד על קשירת קשר. מעבר לאמור לא הועברו לעיוני שיחות נוספות או ראיה אחרת המלמדת על קשירת הקשר שנעשתה בין המשיבים ליתר חברי הכנופייה למטרת גניבת כלי רכב.

באלה הדברים, אני קובעת כי אין די ראיות לביסוס עבירת קשירת קשר לעשות פשע.
גרסאות המשיבים
נכון הוא כי המשיבים מרחיקים עצמם מהיכרות משותפת, גרסאותיהם סותרות זו את זו בשאלת ההיכרות והדבר עשוי לחזק את הראיות נגדן.

המשיב 2 טוען בחקירותיו כי לא מכיר את האנשים שהיו איתו ברכב. אין לו קשר למצרי. מכחיש את ההתקשרויות הטלפוניות ביניהם.

מנגד, המשיב 1 טוען בחקירותיו כי מכיר את המשיב 2 מהכפר ושוחח עימו לפני שבועיים וכי כלל לא מכיר את ח'אלד. מצרי העיד כי מכיר את המשיב 1 ואף קבע איתו לעבוד יחד בבית צפאפא (ראה חקירתו מיום 30.9.24, עמ' 6, ש' 34).

עם זאת, אין בסתירות האמורות למלא את החסר הראיתי בעבירות לגביהן נקבע כי אין תשתית ראייתית. סיכומי של דבר

לאחר שעיינתי בחומרי החקירה מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית אך ביחס לעבירת כניסה ושהייה בישראל שלא כחוק ולעבירה של החזקת כלי פריצה לרכב, בצוותא חדא.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.